

Rzeki karpackie - czysta Natura 2000

Biała Tarnowska PLH120090

fol. T. Wilk

Natura 2000 - europejska sieć

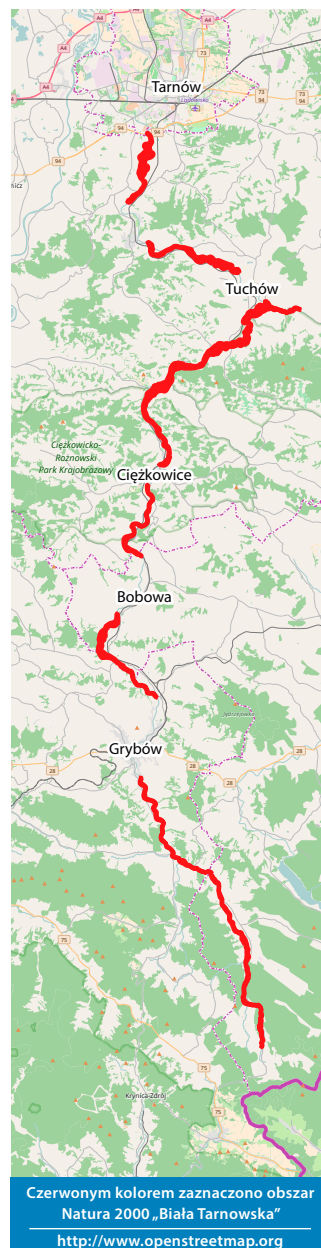
Obszary Natura 2000 chronią gatunki oraz ich miejsca występowania, a także siedliska przyrodnicze istotne dla Europy. Gatunki te oraz siedliska przyrodnicze wymienione są w Dyrektywie Siedliskowej, za wyjątkiem ptaków, które spisano w Dyrektywie Ptasiej. W stosunku do obszarów Natura 2000 specyficzny jest też reżim ochronny – brak listy konkretnych zakazów, ochrona jest ukierunkowana na to, co w danym terenie jest cenne. W stosunku do tych tzw. „naturowych” organizmów czy ich siedlisk zabrania się podejmowania działań, które mogą na nie negatywnie oddziaływać. Każdy obszar jest więc traktowany indywidualnie, ma specyficzny charakter, inne gatunki czy siedliska przyrodnicze są w nim chronione. Przedmioty ochrony obszaru są wskazane w tzw. Standardowym Formularzu Danych (SDF). Dla każdego obszaru Natura 2000 sporządzany jest plan zadań ochronnych, czyli dokument, w który wpisane są cele ochrony obszaru oraz zagrożenia dla obszaru. W tworzenie takiego dokumentu może zaangażować się każda zainteresowana osoba, biorąc udział w spotkaniach Zespołu Lokalnej Współpracy. Plan zadań ochronnych sporządzany jest na okres 10 lat.

Logo Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000

Obszar Natura 2000 Biała Tarnowska PLH120090 w pigułce

Nazwa	Biała Tarnowska
Kod obszaru:	PLH120090
Data wyznaczenia:	2011-03-01
Rodzaj ochrony:	Dyrektywa siedliskowa
Powierzchnia [ha]	957,46
Położenie	
województwo:	małopolskie
powiaty:	gorlicki, nowosądecki, tarnowski
gminy:	Uście Gorlickie, Bobowa, Grybów (m.), Grybów (w.), Korzenna, Ciężkowice, Gromnik, Tuchów, Ryglice, Pleśna, Tarnów

Cechą charakterystyczną cieków górskich jest zmienność przepływów, gwałtowne wzbicie po opadach, transportowanie przez nie dużych ilości żwirowego rumowiska oraz silna erozja brzegów i dna. Dynamika rzek górskich skutkuje ciągłymi przekształceniami ich koryt, co zapewnia dużą bioróżnorodność ekosystemów rzecznych. Podstawowym celem ochrony obszaru Natura 2000 Biała Tarnowska PLH120090 jest zachowanie doliny rzeki podgórskiej z naturalnym korytem i typowymi siedliskami nadrzecznymi oraz fauną właściwą dla siedlisk wodnych i ziemno-wodnych. Nad rzekami górskimi wykształca się charakterystyczny układ roślinności. Od strony wody często występują nagie kamieńce, które porasta roślinność pionierska, a w miarę oddalania się od rzeki zaczynają wkraczać zarośla wrześniowe, następnie zarośla wierzbowe, a ostatnim stadium sukcesji jest las łęgowy. Głównie zasoby siedlisk nakamieńcowych zlokalizowane są w górnym odcinku Białej, powyżej Grybowa, aż do miejscowości Śnietnica. Łęgi w górnym biegu Białej reprezentowane są przez nadrzeczne olszyny górskie, w niższym biegu występują również łęgi wierzbowe z dominacją wierzb: purpurowej, kruchej, białej.

Dofinansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Za treść opracowanych materiałów odpowiada wyłącznie Fundacja Wspierania Inicjatyw Ekologicznych, ul. Józefitów 4/2, 30-039 Kraków, www.fwie.pl.

Unia Europejska
Fundusz Spójności

Siedliska chronione w obszarze Natura 2000 Biała Tarnowska PLH120090

Plonierska roślinność na kamieńcach górskich potoków (kod 3220)

Za siedlisko uznaje się odcinek łóżyska rzeki (koryto wraz z terenem zalewowym), gdzie są wyraźnie wykształcone kamieńce, o szerokości przynajmniej kilku metrów, wraz z ewentualnymi wyspami położonymi w nurcie rzeki. Zajmują różne areaty: od niewielkich odsypów w zakolach potoków, po rozległe, liczne nawet w hektarach powierzchnie na roztokowych (wielonurtowych z odsypami śródkorytowymi) odcinkach rzek. Miejsca te charakteryzują się dużym następcznieniem i zmiennym uwilgotnieniem oraz sezonowymi zmianami poziomu wody. Zmienny jest również charakter pokrywy roślinnej, wykazującej różny stopień zwarcia. Skład gatunkowy jest często przypadkowy, pojawiają się gatunki żwirowiskowe, górskie, naskalne, łąkowe a nawet zaroślowe, których nasiona przynoszone są wraz z falą powodziową z górnego biegu rzeki.

Zarośla wierzbowe na kamieńcach i żwirowiskach górskich potoków (kod 3240)

Występują w postaci pasów i dużych kęp wzdłuż górskich odcinków rzeki i potoków, na żwirowych łachach i ustalonych wysepkach, w miejscach o w miarę wyrównanych stosunkach wodnych z występującymi co roku letnimi zalewami. Tworzone są przez różne gatunki wierzb (głównie wierzbę siwą), z udziałem olchy i brzozy. Występuje tu również wrzesnia pobrzeżna i inne gatunki krzewiaste. Pokrycie roślinnością osiąga tu zwykle pełne zwarcie.

Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe i olsy źródliskowe (kod *91E0)

Siedlisko związane z dolinami rzek i potoków, źródłiskami i miejscami o wysokim poziomie wód gruntowych oraz w miejscach, gdzie ukształtowanie terenu powoduje powstawanie zastoisk wód opadowych. Występuje w postaci wąskich pasów ciągnących się wzdłuż rzek, a także niewielkich ptałów otoczonych innymi zbiorowiskami roślinnymi. Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje nadrzeczne zbiorowiska leśne, budowane przez takie gatunki, jak: olsze, jesiony, wierzby i topole. W regionie alpejskim zidentyfikowano 3 podtypy tego siedliska: podgórski łęg jesionowy, nadrzeczny olszynę górską (zwaną olszynką karpacką) i górską olszynę bagienną. W drzewostanie łęgu podgórskiego zwykle dominuje jesion wyniosły. W górskiej olszynie bagienną oraz olszynie karpackiej zdecydowanie króluje olsza szara. Licznie reprezentowane są inne gatunki żyznych lasów liściastych, takie jak: wiąz górski, klon jawor i klon pospolity, lipa, a w wyższych położeniach również jodła i świerk. Zwarcie koron jest słabe, co skutkuje bujnym rozwojem podszytu oraz runa z gatunkami wilgociolubnymi i ziołoroślowymi.

Zarośla wrześni na kamieńcach i żwirowiskach górskich potoków (kod 3230)

Zarośla wrześniowe zajmują zwykle niewielkie powierzchnie na utrwalonych i świeżych kamieńcach nad rzekami, w strefie corocznych zalewów. Ich występowanie jest zmienne w czasie i uzależnione od swobodnego przemieszczania materiału skalnego, tworzenia się łach żwirów i utrzymującej się znacznej wilgotności podłoża. Siedlisko to tworzy głównie wrzesnia pobrzeżna, a oprócz niej różne gatunki wierzb (zwłaszcza wierzby siwej) oraz rośliny zielne. Są to krótkotrwałe stadia sukcesyjne (długość życia krzewu wrześni to około 10 lat), zastępowane w wyniku stabilizacji koryta rzeki i braku zalewów, przez zarośla wierzbowe, a następnie olszynkę karpacką.

Rzeki karpackie - czysta Natura 2000

www.rzekikarpackie.fwie.pl

Co tydzień do 31.12.2018
nagrada w konkursie na:

www.facebook.com/RzekiKarpackie

Projekt objęty wsparciem merytorycznym:
RDOŚ w Krakowie, RDOŚ w Rzeszowie

